

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/59/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8512202528
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8512202528.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: Okresné stavebné bytové družstvo Stará Ľubovňa, so sídlom Okružná 15, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 31 673 821, zast. JUDr. Helena Demjanová, advokátka AK so sídlom Sládkovičova 15, Stará Ľubovňa, proti žalovaným: 1/ V. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXXX/XX, N. Y., t. č. bytom S. XXXX/XX, N. Y., zastúpený splnomocnenou zástupkyňou: G. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXXX/X, L., 2/ D. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXXX/XX N. Y., t. č. bytom E. XX, N. Y., o zaplatenie 776,74 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného v 1. rade proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 2C/46/2012-71 zo dňa 13.01.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu 1. stupňa.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil žalovaným povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne žalobcovi trovy konania vo výške 223,74 eur pozostávajúce z iných trov vo výške 46,50 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 177,24 eur s tým, že trovy konania sú povinní zaplatiť k rukám právnej zástupkyne žalobcu JUDr. Heleny Demjanovej, advokátky do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. § 142 ods. 1 a § 146 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku, pričom konštatoval, že rozsudkom č. k. 2C/46/2012-46 zo dňa 30.10.2012 zaviazal žalovaných na zaplatenie úroku z omeškania zo žalovanej sumy odo dňa omeškania do dňa úhrady istiny a k náhrade trov konania vo výške 223,74 eur. V prevyšujúcej časti, teda v časti istiny konanie zastavil, pretože žalobca v tejto časti vzal návrh späť, keďže istina bola zaplatená žalovanými po podaní návrhu na súd.

Na základe odvolania proti výroku o trovách konania podaným žalovaným v 1. rade z dôvodu, že podľa jeho názoru mal súd prvého stupňa zohľadniť prípadné použitie ustanovenia § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keďže je invalidným dôchodcom, v tomto konaní mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov a vzhľadom na jeho osobné pomery, pre ktoré nie je schopný trovy uhradiť, Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 5Co/42/2013-64 zo dňa 07.03.2013 zrušil výrok o trovách konania a vrátil vec súdu prvého stupňa v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie. Odvolací súd uložil súdu prvého stupňa zaoberať sa otázkou, či v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky na aplikáciu § 150 ods. 1 O.s.p.

Súd prvého stupňa v uznesení, ktoré je predmetom tohto odvolacieho konania uviedol, že v súlade s pokynom odvolacieho súdu zaslal obom žalovaným výzvu na zdokladovanie aktuálnych majetkových a osobných pomerov za účelom posúdenia, či v danom prípade je dôvodné použitie § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Napriek tomu, že obom žalovaným bola výzva prvostupňového súdu doručená, ani jeden z nich na výzvu nereagoval.

Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia ďalej konštatoval, že z jeho úradnej činnosti je mu známe, že žalovaní vystupujú, resp. vystupovali vo viacerých konaniach vedených na tomto súde, okrem iného žiadali aj vyporiadať ich podielové spoluvlastníctvo k bytu, zaplataenie dlhu na nájomnom, ktoré bolo predmetom tohto konania. Toto konanie bolo zastavené z dôvodu, že žalovaní predmetný byt predali.

Súd prvého stupňa lustráciou na stránke katasterportal.sk zistil, že tento žalovaní predali kúpnu zmluvou zo dňa 16.08.2013. V konaní o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva bola navrhnutá cena, z ktorej by sa pri vyporiadaní malo vychádzať, vo výške 40 700 eur. Táto bola zistená znaleckým posudkom z roku 2011. Zo spisu Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 5C/232/2013 súd prvého stupňa zistil, že byt bol predaný za sumu 36 500 eur.

Súd prvého stupňa vychádzajúc z tejto skutočnosti a prihliadnuc na výšku uplatnených trov (t.j. 223,74 eur) dospel k záveru, že v súčasnej dobe v danom prípade nie sú dôvody na aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku konštatujúc, že v zmysle ustálenej judikatúry slovenských súdov sa má toto ustanovenie použiť iba vo výnimočných prípadoch, ak to odôvodňujú pomery účastníkov konania alebo osobitosť konkrétneho prípadu.

Na základe uvedeného súd prvého stupňa konštatoval, že v danom prípade bol žalobca v celom rozsahu úspešný (v časti istiny bol návrh vzatý pre správanie žalovaných, teda návrh bol podaný dôvodne a v časti úroku z omeškania bol žalobca úspešný), teda má právo na náhradu uplatnených trov konania. V zmysle vyššie zistených skutočností je zrejmé, že žalovaní obdržali za predaj bytu sumu podstatným spôsobom prevyšujúcu uplatnené trovy. Za takéhoto stavu nemožno hovoriť ani o osobitosti konkrétneho prípadu a za súčasného stavu aj pomery účastníkov umožňujú uhradiť uvedené trovy konania, ktoré ak by sa rozpočítali na ideálne podiely, vychádzajú na 111,87 eur (žalovaní sú zaviazaní na náhradu trov spoločne a nerozdielne, teda žalobca sa môže domáhať aj celého plnenia od ktoréhokoľvek zo žalovaných; ak by však niektorý žalovaný uhradil trovy v plnej výške, má právo na náhradu toho, čo plnil za druhého, teda v danom prípade na plnenie polovice uplatnených trov).

Prvostupňový súd preto o trovách konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 2 druhá veta tak, že zviazal žalovaných na náhradu trov konania žalobcu, pozostávajúcich zo súdneho poplatku vo výške 46,50 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 177,24 eur, a to za 3 úkony právnej pomoci - 1. prevzatie a príprava zastúpenia dňa 30.04.2012 (§ 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z.), 2. spísanie návrhu zo dňa 30.04.2012 (§ 14 ods.1 písm. b) cit. vyhlášky) a účasť na pojednávaní dňa 30.10.2012 (§ 14 ods.1 písm. c) cit. vyhlášky) - odmena za 1 úkon vo výške 51,45 eur (vychádzajúc z hodnoty sporu 776,74 eur) a 3 x režijné paušály po 7,63 eur (v zmysle § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky).

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný v 1. rade. V odvolaní uviedol, že žiadna výzvy zo strany prvostupňového súdu mu tak, ako to uvádza prvostupňový súd v napadnutom uznesení, doručená nebola. Všetky zásielky si zodpovedne preberá. Je pravdou, že žalovaní predali byt, kde boli podieloví spoluvlastníci. Prvostupňový súd pozabudol poukázať na skutočnosť, že žalovaní boli účastníkmi aj v inom konaní, kde bolo predmetom konania vysporiadanie dlhov pozostávajúcich z manželstva. V roku 2010 žalovaný v 1.rade už nežil so žalovanou v 2. rade a musel sa sám podieľať na úhradách nájmu, úverov, pôžičiek rôzneho druhu, aby sa vyhol exekúcii predmetného bytu, ktorý v súčasnosti užíva sám. V tom čase bol už invalidným dôchodcom a jeho príjem výrazne poklesol. Vzhľadom k tomu bol nútený si zaobstarávať finančné prostriedky na pokrytie výdajov u rôznych ľudí, pretože pri požiadaní úveru z banky nedokázal uspokojiť ich príjmové a úverové podmienky. Tak ako súd prvého stupňa vyzdvihuje jednorazový príjem z predaja bytu, tak by mal prihliadať aj na nemalé výdaje, ktoré mu ostali a dodnes mu trvajú. Predmetný byt bol predaný v auguste 2013 a zo sumy, ktorú obdržal z tohto predaja bol nútený uspokojiť väčšiu časť veriteľov uvedených pôžičiek. Pri vypísaní žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov a trov konania udal v žiadosti svoje

zostávajúce dlhy. Niektoré existujú dodnes. Na Okresnom súde Stará Ľubovňa prebehlo konanie o zriadenie samostatného kúrenia, v ktorom bol neúspešný a kde súd priznal žalobcovi zaplataenie nemalej istiny a trov konania. Stanovisko prvostupňového súdu je voči nemu zaujaté tým, že súd prvého stupňa poukazuje po celý čas na jeho príjmovú stránku, pričom by mal vychádzať z aktuálneho majetkového a osobného stavu a neprihliadať len na to, čo bolo v mesiaci august. Žalovaný v 1. rade nedisponuje toho času žiadnymi finančnými prostriedkami. Je plne invalidným dôchodcom, poberá invalidný dôchodok 203,- eur. Má dve vyživovacie povinnosti k maloletým deťom, prispieva na nájom a uhrádza zostatkové dlhy. Z finančných prostriedkov z odpredaja podielu bytu si nebol schopný zabezpečiť ani nové trvalé bývanie. Toho času ho vydržiava matka. Z jeho príjmu mu nezostávajú finančné prostriedky ani na základné životné potreby.

Na základe uvedeného žalovaný v 1. rade žiadal, aby sa odvolací súd prihliadol na ust. § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a aby sa zaoberal jeho aktuálnym finančným stavom.

K odvolaniu žalovaného v 1. rade sa vyjadril žalobca. Vo vyjadrení uviedol, že napadnuté rozhodnutie je zákonné a spravodlivé nielen vzhľadom na aplikáciu ust. § 146 ods. 2, ale aj vzhľadom na dôvodnosť použitia ust. § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, zohľadňujúce okolnosti osobitného zreteľa a pomery účastníkov, kde súd prvého stupňa tieto správne vyhodnotil tak, že v danom prípade nie sú dôvody na aplikáciu tohto ustanovenia, čo súd podrobne zdôvodnil výťažkom z predaja bytu dňa 16.08.2013. Zo samotného odvolania žalobcu v 1. rade a dôvodov tam uvedených je zrejmý nezodpovedný prístup žalovaného k plneniu si svojich povinností a je zrejmé jeho osobné pričinenie za zlú finančnú situáciu, ktorú si bez ohľadu na jeho zdravotný status spôsobil.

Na základe uvedeného žalobca žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v celom rozsahu potvrdil.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 214 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalovaného v 1. rade nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Na týchto správnych skutkových zisteniach a posúdení sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

Odvolací súd sa plne stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, ako aj s dôvodmi tam uvedenými, pričom na doplnenie a zdôvodnenie správnosti rozhodnutia a k odvolacím námietkam žalobcu v 1. rade len na doplnenie uvádza:

Ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť (§ 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Citované ustanovenie § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti, teda k dosiahnutiu spravodlivosti pre účastníkov konania. Nepriznanie náhrady trov konania celkom alebo sčasti z dôvodov hodných osobitného zreteľa musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a nesmie odporovať dobrým mravom. Súd môže rozhodnúť o náhrade trov konania podľa § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku až potom, čo riadne zistí a posúdi relevantné dôvody pre takýto postup a svoje rozhodnutie musí riadne a presvedčivo odôvodniť.

Ustanovenie § 150 O.s.p. nemožno vykladať tak, že možno kedykoľvek bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania nepriznať náhradu trov úspešnému účastníkovi konania.

Musí ísť vždy o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa treba prihliadať v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých účastníkov konania a je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávneného účastníka. Významnými z hľadiska aplikácie § 150 Občianskeho súdneho poriadku sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod.

Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci.

Takéto posúdenie v napadnutom rozhodnutí neabsentuje, lebo prvostupňový súd vykonal všetky úkony potrebné pre náležité posúdenie, či v danom prípade sú naplnené zákonné predpoklady na aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Zo spisu vyplýva, že súd prvého stupňa vyzval dňa 21.05.2013 oboch žalovaných na zdokladovanie ich zárobkových, výdavkových a majetkových pomerov a na predloženie dokladov o ich príjmoch a výdavkoch, na uvedenie zostatkov úverov a pôžičiek a o ich splácaní.

Predmetná výzva bola žalovaným v 1. a 2. rade doručovaná súčasne s rozsudkom odvolacieho Krajského súdu v Prešove, pričom žalovanému v 1. rade bola výzva doručená prostredníctvom jeho splnomocnenej zástupkyne podľa údajov na doručke doporučenej zásielky určenej do vlastných rúk dňa 29.05.2013.

Z uvedeného vyplýva, že je nedôvodnou odvolacia námietka žalovaného v 1. rade, že takúto výzvu mu súd prvého stupňa nedoručil.

Na predmetnú výzvu prvostupňového súdu nereagovala ani žalovaná v 1. rade, preto správne konštatoval súd prvého stupňa, že žalovaní na výzvu nereagovali.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia ďalej vyplýva, že súd prvého stupňa za účelom zistenia relevantných okolností pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ďalej zistil, že žalovaní vystupujú ako účastníci konania vo viacerých veciach. Ďalej zistil, že konanie o zaplatenie dlhu na nájomnom bolo zastavené z dôvodu, že žalovaní predali byt, ktorého sa konanie týkalo.

V súvislosti s týmto zistením súd prvého stupňa ďalej zistil, že byt žalovaných bol predmetom konania o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva žalovaných. Ako jeho hodnota, z ktorej sa malo vychádzať, bola navrhnutá cena vo výške 40.700,- eur.

Súd prvého stupňa ďalej zo spisu sp. zn. 5C/232/2013 zistil, že predmetný byt bol predaný za sumu 36.500,- eur.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností a vzhľadom na výšku uplatnených trov konania súd prvého stupňa správne konštatoval, že žalovaní obdržali za predaj bytu sumu podstatným spôsobom prevyšujúcu výšku uplatnených trov a za stavu, keď každý zo žalovaných je zaviazaný na zaplatenie 111,87 eur, teda spolu 223,74 eur, ich pomery umožňujú takúto výšku trov uhradiť.

K odvolacej námietke žalovaného v 1. rade, že okrem invalidného dôchodku vo výške 203,- eur nemá iný príjem a má len výdavky spojené so splácaním pôžičiek, odvolací súd konštatuje, že žalovaný v 1. rade minimálne od augusta 2013 disponoval v súvislosti s predajom predmetného bytu finančnými

prostriedkami, ktoré ako správne konštatoval súd prvého stupňa, podstatne prevyšovali výšku trov, na zaplatenie ktorých bol zaviazaný

Pokiaľ žalobca v 1. rade namietal, že súd prvého stupňa vychádzal pri rozhodovaní len zo stavu v mesiaci august a nezaoberal sa jeho aktuálnym majetkovým a osobným stavom, odvolací súd poukazuje už na vyššie uvedené, a to na skutočnosť, že súd vykonal za účelom zistenia týchto skutočností všetky potrebné úkony, žalobca však výzvu súdu ignoroval a ani v priebehu odvolacieho konania nepreukázal skutočnosti tvrdené v odvolaní.

Odvolací súd zároveň konštatuje, že v danej veci nebola splnená ani ďalšia zo zákonných podmienok pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, a to výnimočnosť prípadu.

V danom prípade neboli splnené zákonné podmienky na aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. I odvolací súd má za to, že na strane žalovaných nie sú také dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by nemal v konaní inak úspešnému žalobcovi priznať právo na náhradu trov konania.

Preto odvolací súd napadnuté uznesenie v súlade s ust. § 219 Občianskeho súdneho poriadku ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.